

Трагајќи по легендите, лагите и мотивите, откривме дека сè се знае уште пред Исус, сè е дело на Македонците и дека 20 века се развивале само техниките. Истовремено се вршела смислена девалвација, деградација и геноцид врз Македонците.

Македонија како најстара држава на континентот, на светската цивилизација ѝ подарила голем број светски вредности, значајни за светската цивилизација.

Македонците како најстар народ на планетава Земја, создале и оставиле големи траги на разработени правила и принципи со својата мудрост, логика, градителство, воинственост и дипломатија.

Македонската писменост, култура, уметност, музика, право и просветленост се први кои на светот му биле понудени во целиот свој сјај.

Македонецот Александар е еден од многуте македонски цареви кој го задолжил светот, но и Македонците, бидејќи го зачувал нивниот идентитет.

Книгата претставува пророштво за иднината и фенер за просветление.

Наша цел беше пред македонската и светската јавност да обелодениме нови автентични докази за македонскиот цар кој бил од Бога определен да прави чуда на Земјава и на видлив начин сите народи на светот да ја почувствуваат благоста Божја.

Македонската пирамидалност била карактеристика на тогашното државно уредување. Македонците претставувале конститутивен дел на државата. Тие имале големо народно Собрание и пред него царот полагаал клетва дека ќе владее според законите. Народот во државата бил поделен на четири слоеви, како четирите страни на светот и како четирите страни на пирамидата.

Македонците ги знаеле тајните на симболот на животот и тајните на триаголната сила. А, штом го знаеле аголот на триаголната сила, за што има археолошки докази од локалитетот Панаѓуриште во Хиперболуидот, значи тие знаеле за транскомутацијата, ласерот и за процесот

на реинкарнација, што се случува на секои 2.000 години.

Сегашнава цивилизација се темели врз римско-атинските верувања во видливи вредности, додека македонската цивилизација, пак, била фундирана врз невидливи вредности. Во македонската филозофија тоа биле вредности на доброто, љубовта, надежта и вредности на милоста на Севишниот, добрината, благоста, топлината на духот и душата.

Македонците имале богат и содржаен јазик со многу дијалекти. Древно македонските натписи во неолитската населба откриена на брегот на Костурското Езеро во селото Дупјак од 1853 до 1854 година, се автентичен доказ на древен македонски натпис со старост утврдена со Ц-

14 метода од 5.260 г.п.н.е. Професорот по праисториска археологија на Солунскиот универзитет г. Г.Х. Хурмузјадис во 1996 година го објави овој Македонски натпис од древната штичка.

Во 1997 година македонскиот истражувач Васил Иљов оваа запишана форма ја дешифрира како "Шупливо седмо колиште". Тоа било остаток од проектна задача на некој мајстор кој требало да го замени шестиот кол Столб на наколното живеалиште на Преспанското Езеро. Во 1998 година, еден од авторите на овој труд, во преведениот "Тестамент на Александар Македонски", прв пат пред светската научна мисла го идентификува и откри македонското писмо од 1.000 години пред Христа. Тоа се наоѓа на 35

Од книгата на
Пандил Костурски и
Ристо Поповски
"Александар Македонски
Македонизам"

МАКЕДОНЦИТЕ ИМАЛЕ БОГАТ И СОДРЖАЕН ЈАЗИК СО МНОГУ ДИЈАЛЕКТИ

тонска карпа и се нарекува Обелиск од Ксантос, како најголема тајна на белиот човек и на сегашната светска цивилизација.

Тука не се работи за теорија, туку откритие, кое многу ги збунува професорите, на кои тоа не им е јасно. Најголемата важност на ова писмо е фактот дека тоа е произлезено директно од клинестото писмо т.н. писмо на Хититите. Досегашните научници познати во светската научна мисла како Хитолози, до откритието за Ксантос овие текстови погрешно ги читале криејќи ја вистината за македонскиот јазик напишан на оваа карпа.

Авторот открил дека десеттина илјади такви споменици се наоѓаат расфрлени низ Турција и Северна Сирија и чекаат некој да ги открие. Тоа бил јазикот на најголемиот владетел на стариот век Македонецот - Александар и неговиот татко Филип II, кого Атињаните го избоделе со ножеви, во знак на благодарност што со нив постапувал човечки, мислејќи дека се негови деца. Затоа, тој рекол: "Значењето на моето откритие е што тоа се потпира врз видливи докази, познати како светски мистерији или тајни. Со таквиот метод на идните научници им се презентира видлив материјал со кој ќе се занимаваат во следниот XXI век".

За што се работи и во што се состои забуната: Најголемата досегашна историска дваесетвековна лага беше дека на Балканот кириличната писменост ја донеле некакви Словени во VI век од нашата ера. Доказите се во Библијата, која е збир на записи од 1000 години пред Исус, до II век од нашата ера, каде се спомнуваат Македонци и Македонија, како и во Никеја (325), прв во низата вселенски собори, кои го направиле темелот на догматскиот и канонски систем на рисјанската Црква, на кои се зборува за Маке-

донци и македонски свештеници присутни на овие собори од I до III век.

Значи, XVI века пред наводните преселби и некакви движења на народите на Балканот, односно на македонските простори живееле Македонци.

Втората забуна беше што не се кажуваше дека до крајот на последниот милениум пред Ристос на европските простори името Грци воопшто не постоело. Во тие времиња тие всушност биле одродени Македонци, кои се населиле на Атика, која не била плодна и добра за населување.

Едновремено почнале да крадат сè од своите Македонци, уништувајќи цели македонски градови, дури и ги бришеле во целина Македонците како народ. Подоцна оваа нивна алчност ја реализирале преку Рим помагајќи ја Турција 500 години да завладеа со добар дел од Европа. За ова сè уште можат да се напишат многу книги.

Дешифрираниот материјал јасно става до знаење дека древните Македонци имале развиен степен на образование, имале свои учители, свои училишта, филозофи, сите степени на науки - виши и нижи, писмена администрација итн. т.е. сè што е неопходно за да се изврши усмена и писмена комуникација во едно организирано и хармонизирано матријархално и патријархално општество. Оттука е јасно дека Македонците имале одлични познавања за јазикот и тоа не само за фонетиката, туку и за морфологијата и синтаксата.

Според тоа, може да се констатира дека на почвата на Македонија писменоста била развиена уште пред таа да се појави во Феникија. Според тврдењата на д-р Харолд Карман, Феникијците, Етрурците, Критјаните (Кносос) и другите народи писменоста ја примиле од Маке-

донците и од Македонија, која била центар на светската писменост.

Македонија е вистински резерват т.е. жив музеј на палеолингвистиката, резерват на прастарата карпеста уметност и писменост. Македонскиот јазик бил црковен јазик во Рисјанството. Денес во светот македонскиот јазик го зборуваат повеќе од 600.000.000 луѓе, кои живеат во: Русија, Чешка, Полска, Словачка, Словенија, Србија, Хрватска, Украина, Бугарија, Белорусија и денешна Македонија. Досегашните научни познавања за оваа македонска вистина се сомнителни и затоа следниот XXI век, македонскиот етнички простор ќе биде интересно и предизвикувачко поле за светски научни испитувања, но да се надеваме на македонски поглед и мисла.

Македонскиот јазик оставил и други траги, кои се присутни до ден денес, тие се забележуваат во имињата на кралевите, имињата на области, реки, планини, и до ден денес останале чисто македонски како Александра, Петра, Пела, Космос т.е. искривен мост и многу други.

Досегашното сомнително палеографско презентирање на дел од полигетнетскиот развој на писменоста придонесе за фаворизирање на некои подоцнежни културни средини и народи, како наводни првобитни жаришта за извоз на цивилизации и цивилизациски супстрати, а вистинските извори на континуираното дисциплинирано писмо и автентичната култура од палеолитот па до денес на балканските простори или биле непознати за пошироката научна јавност или се минимизирале нивните вредности, или се оставени на маргините на културните интеракции, културниот континуитет на човештвото, што од своја страна, придонело на некои народи да им се придаде поголема тежина и да се испроектираат во колку што е можно подалечно минато.

Фаворизирањето на Средниот и Блискиот Исток, како наводни пронаоѓачи на главниот систем на дисциплинираното писмо и на други иновации, како и наводното ширење на цивилизациските бранови од Исток кон Запад на т.н. индоевропска популација денес стануваат сè понеаргументирани и крајно дискутабилни, неубедливи и неодржливи теории.

Постојењето на човекот на Балканскиот Полуостров најмалку од околу 350.000 г.пр.н.е., првото фонетско говореење т.е. комуницирање меѓу луѓето се артикулирани гласови од околу 30.000 г.пр.н.е., постоење на т.н. синтетичко писмо од околу 13.000-11.000 г.пр.н.е. и постоење на фонетско писмо најмалку од околу 7.000 г.пр.н.е., односно во континуирано траење најмалку од околу 9.000 години, го прави балканскиот простор, односно македонскиот простор, многу интересно и предизвикувачко поле за научни испитувања.

(продолжува)